

Περί γάμου και «γάμου» και τεκνοθεσίας ομοφύλων.

Στη δημόσια συζήτηση που έχει ήδη ανοίξει για το νομοσχέδιο που προωθεί η ελληνική κυβέρνηση, το οποίο θα θεσμοθετεί τον λεγόμενο «γάμο ομοφύλων» και –κατά πάσα πιθανότητα– θα επιτρέπει την τεκνοθεσία από ομόφυλα ζευγάρια, πολλά και από πολλούς λέγονται και γράφονται. Τα συστημικά ΜΜΕ, με την κουλτούρα των αμφιβόλου ποιότητας ψυχαγωγικών εκπομπών, έχουν αναλάβει εδώ και καιρό τον ρόλο του προπαγανδιστή και ένθερμου υποστηρικτή αυτής της κυβερνητικής πρωτοβουλίας. Και, βέβαια, κατά την προσφιλή τακτική τους, οποιαδήποτε διαφορετική φωνή –επιστημονική ή άλλη– αποσιωπάται και φιμώνεται ή το λιγότερο λοιδορείται και απαξιώνεται, χαρακτηριζόμενη πάντοτε ως παρωχημένη, αντανακλούσα δήθεν οπισθοδρομικές αντιλήψεις. Κι ας γνωρίζουμε όλοι ότι η πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι αντίθετη στο νομοσχέδιο αυτό.

Είναι πράγματι τραγικό. Στα τόσα προβλήματα που ταλανίζουν σήμερα την ελληνική κοινωνία, η ελληνική κυβέρνηση εστιάζει και προωθεί το συγκεκριμένο θέμα, σαν να πρόκειται για το φλέγον και πλέον σημαντικό. Και προκαλεί αλγεινή εντύπωση αυτή η εμμονή, όταν την ίδια στιγμή η πατρίδα μας γηράσκει και αργοπεθαίνει και οι νέοι μας επιλέγουν

είτε να μην δημιουργούν τη δική τους οικογένεια είτε να αποφεύγουν συνειδητά την τεκνοποιία για λόγους κυρίως οικονομικούς.

Στην ιστορία μας και τον πολιτισμό μας, η οικογένεια συνίσταται από δύο συζύγους και τα τυχόν παιδιά τους. Δημιουργείται δηλαδή με τη συνέργεια του άνδρα και της γυναίκας, εφόσον «ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς» ο Θεός. Και, αν ο Θεός επιτρέψει, συμπληρώνεται από τα τέκνα που οι δύο, ο άνδρας και η γυναίκα, κατά τη διάρκεια του έγγαμου βίου τους αποκτούν. Αυτή είναι η φυσική οδός. Έτσι γινόταν, έτσι γίνεται και έτσι θα γίνεται. Όλα τα υπόλοιπα και κυρίως η απαίτηση, χάριν κτήσης δικαιώματος τάχα, να τεκνοθετούν και τα ομόφυλα ζευγάρια δεν είναι τίποτε άλλο παρά προϊόν της ναρκισσιστικής αντίληψης μερικών, για το πώς (πρέπει να) λειτουργεί ο κόσμος γύρω τους.

Για όσους επιλέγουν, ελεύθεροι όντες, διαφορετικό τρόπο συμβίωσης, έχει ήδη από χρόνια θεσπιστεί το δικαίωμα σύναψης σχετικού Συμφώνου. Επομένως, και νομικώς η λύση έχει δοθεί και η πολιτεία ικανοποιεί αυτή τη μερίδα των συμπολιτών μας. Για ποιον λόγο, λοιπόν, θα πρέπει να θεσπιστεί «γάμος ομοφύλων», ενώ δεν υπάρχει τέτοια νομική υποχρέωση της Ελλάδας απορρέουσα από το Σύνταγμα ή την Ε.Ε. ή το διεθνές δίκαιο, και μάλιστα να ονομαστεί «γάμος» και να εξισωθεί με αυτόν η νομική αναγνώριση της συμβίωσης ομοφύλων;

Τα πράγματα είναι προφανή, όπως απροκάλυπτα πια δηλώνουν οι ίδιοι οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι. Για να θεσπιστεί και η τεκνοθεσία από ομοφύλους, πράγμα που δεν προβλέπεται μέχρι σήμερα. Για τα ενδεχόμενα προβλήματα στην ψυχική, σωματική και συναισθηματική ανάπτυξη των αγνών παιδικών ψυχών, βέβαια ούτε λόγος...

Για τους Χριστιανούς ο γάμος αποτελεί «μυστήριο μέγα». Συνάπτεται από άνδρα και γυναίκα, οι οποίοι «ἔσονται εἰς σάρκα μίαν» και πρέπει να οδηγεί –διά της τεκνογονίας ή και χωρίς αυτή– στην εν Χριστώ τελείωση. Ο γάμος είναι συγκατάβαση και ταπείνωση. Οδός δύσβατη. Είναι θυσία. Όχι μια απλή κοινωνική σύμβαση δύο μερών που λύεται με τρία κλικ ή δυο υπογραφές. Και η εντολή του Θεού «αὐξάνεσθε καὶ πληθύνεσθε» έχει ως αποδέκτη το ανδρόγυνο. Τον άνδρα και τη γυναίκα.

Ως Χριστιανοί και δη Ορθόδοξοι, δεν επιτρέπεται να αγνοούμε αυτή τη μεγάλη Αλήθεια. Δεν νοείται στο όνομα μιας ξενόφερτης νεοταξικής ατζέντας «αφύπνισης» ή μιας απρόσωπης πολιτικής ορθότητας που μας επιβάλλεται με δαιμονιώδη τρόπο, να απεμπολούμε ιδανικά και αξίες που σφυρηλάτησαν τον πολιτισμό μας από τα αρχαία ακόμη χρόνια. Ως Χριστιανοί και δη Ορθόδοξοι, δεν επιτρέπεται να αποδεχόμαστε καμία έκπτωση ή παρερμηνεία στον αψευδή ευαγγελικό λόγο.

Από την πλευρά μας, ως ελεύθερα σκεπτόμενοι Έλληνες πολίτες διατηρούμε το δικαίωμα να έχουμε και να διατυπώνουμε τις θέσεις και τις απόψεις μας, όταν οι συνθήκες το επιβάλλουν. Απαιτούμε ακόμη από την δημοκρατικά εκλεγμένη ελληνική κυβέρνηση να σεβαστεί τη βούληση της πλειοψηφίας του λαού και να μην προχωρήσει σε θέσπιση ενός «γάμου» που δεν είναι γάμος. Πολύ περισσότερο, ενώνουμε τη φωνή μας με τη φωνή της Εκκλησίας μας και αντιστεκόμαστε σθεναρά στην επιχειρούμενη εισαγωγή μιας νέας, αντιχριστιανικής, ξένης προς τις παραδόσεις μας και προβληματικής εν τη γενέσει της λογικής περί σύγχρονης οικογένειας, που μπορεί να αποτελείται από δύο άνδρες ή δύο γυναίκες και τα υιοθετημένα τους παιδιά.

Καλούμε την ελληνική κυβέρνηση να μην προχωρήσει στην ψήφιση ενός τέτοιου νομοσχεδίου και αναμένουμε από τους τοπικούς μας υπουργούς και βουλευτές να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων τιμώντας έμπρακτα την ελληνορθόδοξη παράδοσή μας και την εμπιστοσύνη των πολιτών που τους εξέλεξαν. Είναι η ώρα η ελληνική πολιτεία να ενισχύσει γενναία την παραδοσιακή ελληνική οικογένεια, τον μόνο ισχυρό συνεκτικό δεσμό που διατηρεί στη μνήμη των ανθρώπων κοινές αξίες και αντιλήψεις και είναι ο μόνος ικανός για την ανάταση της κοινωνίας μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου «ΜΕΤΕΩΡΩΝ ΛΙΘΟΠΟΛΙΣ».

Πηγή : <https://meteoronlithopolis.gr/>